

Marosi Ágnes: Az emlékek tava

Erdő mélyén kis tavacska,
Emlékszik még szép szavakra.
Emlékszik ő sok szép nyárra,
Szárzságra, s kízó árra.

Erdő mélyén apró tavacska,
Emlékszik még fájó szavakra.
Szenvedélyes szerelmekre,
Bűnhódásra, s kegyelemre.

Minden titkunk őrzí mélyen,
Napsütésben, sötét éjben.
Partján egy pad hívogat,
Oly lágyan ölel, simogat.

Nézem a tónak tiszta vizét,
S érzem már a csókod ízét.
Látom az emlékek tavát,
Hallom édes, hívo szavát.

Erdő mélyén szép tavacska,
Szívem hozzád úgy szaladna!
Emlék már csak édes csókod.
A tó nyelte el minden bókod.

De látom én a tó vizében.
S szívem őrzi, őrzi mélyen.
A kis tó, soha nem szárad
Benne a boldogság vize árad!